

CHÙM THƠ 217
CN 5 PS B 03-5-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Bài trích Phúc âm theo Thánh Gioan (Ga 15, 1-8)

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Nhành nào trong Thầy không sinh trái thì Người chặt đi, còn nhành nào sinh trái thì Người tỉa sạch để nó sai trái hơn. Các con đã được tỉa sạch nhờ lời Thầy đã nói với các con. Các con ở trong thầy, và Thầy ở trong các con. Cũng như nhành nho tự nó không thể sinh trái được, nếu không dính liền với cây nho, các con cũng vậy, nếu không ở trong Thầy. Thầy là cây nho, các con là nhành. Ai ở trong Thầy và Thầy ở trong người ấy, kẻ ấy sẽ sinh nhiều trái, vì không có Thầy, các con không thể làm được gì. Ai không ở trong Thầy, thì bị vứt ra ngoài như nhành nho, và sẽ khô héo, người ta sẽ thu lại, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu các con ở trong Thầy, và lời Thầy ở trong các con, thì các con muốn gì, cứ xin, và sẽ được. Đây là điều làm Cha Thầy được vinh hiển là các con sinh nhiều trái, và như thế các con trở nên môn đệ của Thầy.

Đó là lời Chúa.

GÃ TUẦN PHIÊN

TRONG NGƯỜI

Khi con kết hiệp cùng Người
Nghe dòng bửu huyết luân lưu trong lòng
Niềm vui nhựa sống tình hồng
Con tim mồn một nhịp nồng hân hoan

Trong Người, con được bình an
Hồn nhiên duyên dáng, dịu dàng, xinh tươi
Hình dong thẩm đẹp nụ cười
Hồn thơ rạng rỡ hoa ngời từ tâm

Trong Người, uống ngọt hồng ân
Vất từ trái đắng gian trần bi thương
Nhịp chân nhẹ bước lạ thường
Dẫu bờ vai nặng, đoạn trường, sầu đau

Trong Người, diễm phúc biết bao
Phàm phu lại được chạm vào thần linh
Thần linh tự hiển chính mình
Nên dòng bửu huyết thường sinh muôn đời

Ôi Giê-su, chính trong Người
Hồn con vui sống thanh thoi, an bình

Gã Tuần Phiên, 28-4-2015

CHỈ MỘT PHÚT YÊU NGƯỜI

không phải Người còn rong chơi phía phố
nhưng ở đây nơi loang lỗ phận đời
gìn giữ con từng nhịp thở đứt hơi
mà lòng trí con chẳng hề hay biết

con cứ tưởng con yêu Người tha thiết
mà cõi lòng cứ ngờ nghệch hoài nghi
thì hóa ra tình con chẳng đáng chi
so với mỗi tình si người ôm ấp

trong bóng đêm chùng như trời rất thấp
thấp tận cùng tối tràn ngập nhân gian
một mình con trong lặng lẽ vô vàng
đếm từng canh xua tan bao mộng寐

có ngờ đâu hơi thở nào thú vị
chẳng của mình, rất ý nhị, hay ho
hoa công bình khuya khoắt nở thơm tho
chỉ một nhớ bù vô vàn nỗi nhớ

cảm tạ Chúa luôn là người mắc nợ
ai yêu Người, Người ghi sổ tình thâm
phút chia xa con có bấy lỡ lầm
người cũng đến chỗ con năm đơn độc

ôi tình con thoáng qua trong thoáng chốc
mà tình Người nên phúc lộc trăm năm
phút con trong Người, dấu đã xa xăm
mà Người vẫn ở gần con mãi mãi

con tin rồi, cúi xin Người ở lại
trong đêm này mặc khái nỗi niềm yêu

gã tuần phiên, 29-4-2015

M. SAO KHUÊ

TRONG GIÊ-SU

Dẫn con vào cánh đồng xanh
Cho con uống suối lòng lành của Cha
Cỏ non trong nắng hiền hòa
Nhạc tình réo rắt lời ca an bình

Nơi này là cõi trường sinh
Một miền đất sống hữu tình nên thơ
Như chưa có được bao giờ
Phận người bụi cát ngăn ngor, bồi hồi

Mỗi khi kết hiệp cùng Người
Giê-su, Con Đức Chúa Trời uy linh
Là con đến bến thiên đình
Ngay ngày còn lăm điều linh gian trần

Cành nho kết hiệp cùng thân
Sống nguồn nhựa sống trong ngàn thần thiêng
Lá xanh, hoa thắm, trái hiền
Con nên rạng rỡ tinh tuyền trong Cha

Hồng ân cao trọng bao là
Trong Giê-su, có mái nhà thiên thu
Có Rượu Bánh, có Lời ru
Có dòng bửu huyết luân lưu muôn đời

M. Sao Khuê, 01-5-2015

TRONG NGƯỜI

Lòng Người khao khát em luôn
Sao em cứ mãi buông tuồng xa xôi
Chẳng yêu, chẳng nhớ tới Người
Chẳng mong sống lại phút đời hân hoan

Trong Người, em được bình an
Sao tìm hạnh phúc chóng tàn nơi đâu
Lá vàng úa, hoa phai màu
Nụ cười thánh thiện thành sầu trăm năm

Trong Người, em đẹp từ tâm
Sao chia tay vội, mê lầm trái tim
Chiều về cõi vắng lặng im
Tình đời gian dối nhận chìm đời hoa

Trong Người, dịu dặt lời ca
Thành thơ em hát bao là hồn nhiên
Sao tìm một khoảng trời riêng
Đêm tàn nức nở giữa miền bơ vơ

Trong Người, thơm mỗi tình thơ
Nồng nàn hạnh phúc vô bờ em ơi
Sao em cứ mãi xa Người
Để Người khao khát khôn vơi, mỗi mòn

Tình Người luôn mãi sắt son
Về đi em, đẹp vuông tròn, thủy chung...

M. Sao Khuê, 30-4-2015

BA CHUÔNG

XIN NÓI LẠI

Cả một đời không sinh hoa kết trái
Bởi cành con khô gãy tự bao giờ
Chẳng liền cây, cứ ngừng ngừng lơ ngơ
Cậy sức mình chẳng nương nhờ sức Chúa

Khi đời con như lá vàng héo úa
Chờ ai kia ném vào lửa ngàn thu
Mới thương thay tàn một cuộc hư phù
Là tro bụi muôn đời không sống lại

Đã bao chiều cành con ra tê bại
Bởi nghẽn dòng mạch nhựa sống lưu thông
Vẫn vô tâm, vẫn trôi dạt bênh bồng
Như rác rưởi trên dòng sông gian dối

Đã bao đêm mịt mù trong bóng tối
Chưa ngộ ra mình tắt nguội lòng yêu
Theo phù vân mê muội cứ bước liêu
Vào chỗ chết, chết tiêu điều, thảm bại

Cả một đời không sinh hoa kết trái
Vì lìa xa Thân Nho Thật, Giê-su
Còn phút giây trên cuộc thế hư phù
Xin thương xót, cho con về trong Chúa

Nói con lại, dẫu muôn màng héo úa...

Ba Chuông, 30-5-2015